

holde os til. Det er en problemstilling, der skal løses.

Derudover må jeg sige, at en svaghed ved det socialdemokratiske forslag er, at man forestiller sig, at det her skal kunne ske uden dom. Det er altså ikke noget, vi i SF er indstillet på. Vi ser meget, meget alvorligt på vold mod en tidligere partner, men der er også helt sikkert nogle tilfælde, hvor der indgives falske anmeldelser og er chikane fra den ene parts side, og derfor er det vigtigt for os, at det kommer igennem domstols-systemet på en eller anden led. Man kunne godt forestille sig en meget, meget hurtig godkendelsesproces à la den, som findes i dag i forhold til aflytninger. Men det er vigtigt for os, at det kommer igennem retssystemet. Det er en retssikkerhed for både den ene og den anden part i sagen.

Umiddelbart kan vi altså ikke støtte forslaget. Vi er meget enige i tankegangen bag det, og vi synes, det er vigtigt, at vi får høstet nogle erfaringer med lige netop den her type redskaber.

Kl. 11:14

Formanden:

Tak til fru Karina Lorentzen Dehnhardt, og så er det hr. Tom Behnke, som er ordfører.

Kl. 11:14

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Der er ingen tvivl om, at der desværre findes alt for mange forsmåede eksmænd eller forsmåede ekskærester, som ikke kan forstå, at det er forbi, at det er ovre; som ikke kan forstå, at problemerne eller situationen ikke løses med vold eller trusler om vold. Der findes desværre alt for mange eksmænd og ekskærester, som forpester tilværelsen for rigtig mange kvinder. Derfor er det utrolig vigtigt, at vi til stadighed ser på, hvordan vi kan forbedre forholdene for disse kvinder.

Derfor er det også et meget, meget sympatisk forslag, der her er fremsat, ikke mindst, fordi det er vigtigt, at vi hele tiden presser på, og at vi hele tiden holder hinanden op på, at vi skal gøre mest muligt, i forhold til hvad der kan lade sig gøre.

Regeringen har jo allerede vedtaget og gennemført en lang række ting i forhold til netop den her problemstilling, netop i forhold til kvinder, som føler sig truet, eller som har været udsat for vold af den ene eller den anden art.

I 2004 vedtog Folketinget efter opfordring fra regeringen den såkaldte bortvisningslov, hvor man altså har mulighed for at bortvise manden fra det fælles hjem, også selv om det skulle være

manden, der ejer den pågældende bolig. Det kunne man ikke tidligere, men det kan man nu. Nu kan man simpelt hen fjerne manden fra hjemmet i op til 4 uger, således at kvinden og eventuelle børn har en mulighed for at komme på fode igen og finde ud af, hvad der skal ske fremadrettet. Det kan skabe noget mere ro og stabilitet for dem.

I 2005 kom så »Handleplan til bekæmpelse af mænds vold mod kvinder og børn i familien«, en utrolig god handleplan, som har vide forgreninger ud i mange, mange forskellige forvaltninger, og som jo samlet set er en god indsats mod voldelige mænd.

I 2007 kom rigspolitiet og Rigsadvokaten så med en ny strategi mod vold i nære relationer, og i øjeblikket er man faktisk i gang med yderligere en ny national strategi om en styrket indsats mod jalousidrab og andre alvorlige forbrydelser i samliv, netop fordi man er meget opmærksom på, at det her er et ganske, ganske alvorligt problem. Så det er ikke kun noget, som Folketinget her beskæftiger sig meget med. Det er også noget, som regeringen, politiet og anklagemyndigheden beskæftiger sig meget med. Hver eneste dag overvejer og vurderer de, hvordan de kan gøre det her endnu bedre.

Justitsministeren har lige oplyst, at Justitsministeriet yderligere overvejer stramninger og præciseringer af tilholdsreglernes overholdelse. Det er altså ikke nok, at vi har nogle gode tilholdsregler; men også, at vi får nogle gode muligheder for at komme efter dem, som så overtræder de pågældende tilhold. Der skal der selvfølgelig gribes konsekvent og markant ind, således at de kan forstå, at de skal overholde tilholdene.

Men i forhold til forslaget her, som jeg klart har tilkendegivet er et meget sympatisk forslag, er der også nogle problemer. Der er nogle rent tekniske problemer, i forhold til hvordan fodlænker med GPS virker. Hvordan havde man forestillet sig, at det skulle virke? Skulle det være således, at det i forhold til at nærme sig – at manden, der har fået tilholdet, ikke må nærme sig kvinden eller ikke må nærme sig en bestemt lokalitet – skulle være en bestemt teknik, der konstant overvåger og giver alarmer? Skal vi have en alarmcentral, hvor man skal sidde og holde øje med det, eller skal det være noget, som er sådan mere bagudrettet, at hvis det er sådan, at et tilhold er overtrådt, så kan man på GPS'en se, hvor vedkommende har været henne og dermed bruge det som et bevis i en retssag? Der er